

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **N. V. H.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2007, č. j. OAM-1-248/VL-10-11-2007, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2008, č. j. 60 Az 34/2007 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného pravomocného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 23. 3. 2007, č. j. OAM-1-248/VL-10-11-2007; tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění účinném v rozhodné době, neboť neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 a § 14a zákona o azylu.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V podané kasační stížnosti ze dne 6. 11. 2008 stěžovatel prostřednictvím svého zástupce (JUDr. Františka Grznára, advokáta se sídlem nám. Republiky 108, Horšovský Týn; viz plná moc ze dne 6. 11. 2008, č. l. 75) napadl uvedený rozsudek krajského soudu, neboť je nadále přesvědčen, že má důvodné obavy z návratu do Vietnamu a že rozhodování správního orgánu je účelové. Obrací se proto na kasační soud, který k této stížnosti napadené rozhodnutí a celý spis přezkoumá a o věci rozhodne spravedlivěji. Dále zdůraznil, že pokud jde o požadované důkazní návrhy, nemá přímou možnost důkazy ve věci zajistit. Závěrem navrhl, aby Nejvyšší správní soud po provedeném řízení vynesl rozsudek, kterým se napadaný rozsudek krajského soudu ruší a věc se mu vrací k dalšímu řízení. V podání ze dne 27. 11. 2008 – označeném rovněž jako kasační stížnost – pak stěžovatel ústy svého nového zástupce (Mgr. Marka Sedláka, advokáta se sídlem Příkop 8, Brno; viz plná moc ze dne 27. 11. 2008, č. l. 71) zopakoval, že proti uvedenému rozsudku krajského soudu podává kasační stížnost, kterou dodatečně (ve lhůtě do 30-ti dnů) odůvodní.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že jakkoli k avizovanému doplnění odůvodnění kasační stížnosti nedošlo, lze obsahově vyjít ze shora uvedeného a připomenout, že stěžovatel jako důvody své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl ekonomické důvody a legalizaci pobytu na území České republiky. K tomu je nutno poznamenat, že správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu jen tehdy, jestliže žadatel alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. V opačném případě žádost jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona zamítne; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, dostupný na www.nssoud.cz. V řízení o udělení mezinárodní ochrany tak stíhá břemeno tvrzení žadatele, neboť představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů; srov. rozsudek ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005 - 86, www.nssoud.cz. Během řízení o udělení mezinárodní ochrany proto musí žadatel uvést veškeré azylově relevantní důvody, mezi které ovšem nepatří stěžovatelem uváděné

ekonomické důvody (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, a ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003 - 64, www.nssoud.cz), ani jeho snaha o legalizaci pobytu na území České republiky (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, a ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69, www.nssoud.cz). Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že totéž platí obdobně i ve vztahu k druhé formě mezinárodní ochrany, tedy doplňkové ochraně (§ 14a zákona o azylu), pro jejíž udělení nebyly shledány důvody.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že v případě napadeného rozsudku nebylo shledáno žádné zásadní pochybení ze strany krajského soudu, který se svým postupem nikterak neodchyluje od shora uvedené judikatury, která je jednotná a ustálená a poskytuje dostatečnou odpověď na námítky uplatněné v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal žádného důvodu pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji shledal ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu